

TEZAU LITURGIC
29 MAI/11 IUNIE
+IOIL FRAGKAKOS,
MITROPOLITUL EDESSEI

PARACLISUL
SF. IERARH-
MĂRTURISITOR
LUCA
VOINO-IASENEȚKI,
ARHIEPISCOPUL
SIMFEROPOLULUI

ATENA, 2010

11 ΙΟΥΝΙΟΣ

ΛΟΥΚΑΣ ΡΩΣΣΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ποίημα Μητροπολίτου Εδέσσης Ιωήλ Φραγκάκου

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μὲ τὴν
δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.*

Ὁ χορὸς: *Ἀμήν.*

Ἦ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τό:

*Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ
τῶν οἰκείων στίχων:

*Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.*

Στίχ. α'. *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. *Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ
ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.*

Στίχ. γ'. *Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.*

Εἶτα τὸ τροπάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς Ἱεράρχης τοῦ Χριστοῦ αἰγληφόρος, καὶ ἰατρὸς τῶν ἀσθενούντων μερόπων, καὶ πρεσβευτῆς Λουκᾶ πρὸς τὸν φιλόανθρωπον, τοὺς ἐπιζητοῦντάς σου, τὴν θεόδοτον χάριν, μὴ ἐλλείπης Ἄγιε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ χαλεπῶν τοῦ βίου ἀναγκῶν, διαφυλάττων, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Λουκᾶ ἰατρέ, τοὺς νοσοῦντας ἴασαι. Ἰωήλ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. Δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Λουκᾶ ἀρχιθῶτα τὸν Ἰησοῦν, πάντοτε δυσώπει, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν λιταῖς, νόσων λυτρωθῆναι δυσιάτων, καὶ δυσπραγίας τοῦ βίου πανόλβιε.

Ὅρμὰς τὰς ἀτάκτους τῶν ἡδονῶν, Λουκᾶ καὶ ἐννοίας, ψυχοφθόρους τῶν γενηρῶν, τῇ σῇ προστασίᾳ Ἱεράρχα, ἐκ τῆς ψυχῆς μου ἀνάσπασον πρόρριζον.

Ἐφ' ἑρπῶν δολίως ὁ πονηρός, προσβάλλει με ὄντως,
ἀρρώσθημα τοῖς δεινοῖς, ἀλλ' ὡς θεοκίνητος
ἀκέστωρ, τὴν ἰατρειάν Λουκᾶ δός μοι τάχιστα.

Θεοτοκίου.

Καμάτου τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς, τοὺς δούλους
Σου Μήτηρ, ἐλευθέρωσον Σαῖς λιταῖς, καὶ χάρισαι
πᾶσι τὴν ἐλπίδα, τοῦ πλατυσμοῦ καὶ ἀνέσεως
Δέσποινα.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀπορρήτως τὴν χάριν τὰ σὰ ὅσα δίδωσι, τοῖς
προσερχομένοις ἐν πίστει ταῦτα ἀσπάσασθαι, ἐν
Σαγματᾶ τῇ Μονῇ, καὶ ἐν τῇ χώρα Ῥωσίας, ὡς πηγὴ
αἰήρροος, Λουκᾶ αἰοίδιμε.

Ἰαθῆναι λιταῖς σου παρακαλῶ Ἄγιε, ἐκ τῆς ταραχῆς
τοῦ νοός μου, καὶ τῆς δειλίας μου, σὺ γὰρ ὡς
εὐτολμος, ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς ἐσχάτοις, Χριστοῦ τὴν
ἀλήθειαν, Λουκᾶ ἐκήρυξας.

Ἀρχιθύτης ὑπάρχων ἐν οὐρανῷ ἔπαρον, τὰς σεπτὰς
σου χεῖρας θεόφρον, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον,
ἀπαλλαγῆναί με, ἀμπλακημάτων παντοίων, ὡς ἂν τὴν
σωτήριον, τρίβον πορεύσομαι.

Θεοτοκίου.

Τὰς συμβάσεις τοῦ βίου καὶ δυσμενῆ σκάνδαλα, τὰς
ἐπιφορὰς τοῦ βελίαιρ καὶ μηχανήματα, γῆϊνων
θέλγητρα, καὶ τῶν ματαίων ὀρέξεις, ἀφ' ἡμῶν
ἀπόστησον, Παντοβασίλισσα.

Διάσωσον, ὦ Ἱεράρχα Λουκᾶ τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας, ἐκ κινδύνων καὶ πονηρῶν καταστάσεων, καὶ ἐκ τῶν νόσων κατ' ἄμφω σημειοφόρε.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν καλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Ἐν χρόνοις τοῖς νῦν Λουκᾶ Ἀρχιεπίσκοπε, ἐφάνης πιστοῖς, παραμυθία ἄφατος· διὸ μὴ παύσῃ Ἅγιε, συντηρῶν προμηθεῖα τῇ κρείττονι, ὡς παρρήσιαν σχῶν ἐν οὐρανῷ, τοὺς πόθῳ φωνοῦντας τὸ σὸν ὄνομα.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ῥίζαν ἐκκοπον Ἅγιε, τῆς δαιμονικῆς σαφῶς ἀθεότητος, καὶ Λουκᾶ πρὸς ἀγαθότητα, ἴθυνας ψυχὰς τῶν ἀνυμνοῦντων σε.

Ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας μου, ἔχων Ἱεράρχα σεβασμιώτατε, νυσταγμὸν τῆς ραθυμίας μου, στήσαι ὁ φιλόϋλος ἐφίεμαι.

Τῷ φλογμῷ παραβάσεων, καὶ ἀσεβημάτων Λουκᾶ Ἐπίσκοπε, ἐκτακεῖσαν τὴν καρδίαν μου, δρόσισον ῤανῖσι τοῦ ἐλέους σου.

Θεοτοκίου.

Ὁ ὑπάρχων ἀχώρητος, καὶ πληρῶν τὰ πάντα Θεὸς ἐχώρησεν, ἐν τῇ μήτρᾳ Σου πανάμωμε, Ὅν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἰκέτευε.

Ῥδὴ ε' . Φώτισον ἡμᾶς.

Ἐψῶσον Λουκᾶ, πρὸς τὴν ἄνωθεν λαμπρότητα, τὰ νοήματα ἡμῶν τῶν ἐμπαθῶν, διαλύων ἁμαρτίας τὰ φαντάσματα.

Στόνον τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὰ ἀλγήματα, Ἱεράρχα ζωηφόροις σου λιταῖς, μὴ ἐλλείπης ἰατρεῦσαι τῶν τιμώντων σε.

Νῦν ἐν Σαγματᾶ, τὰς μερίδας τῶν λειψάνων σου, οἱ μονάζοντες κατέχοντες Λουκᾶ, ταῖς εὐχαῖς σου ἐκζητοῦσι τὴν εἰρήνευσιν.

Θεοτοκίου.

Ἦν ὑπερφυῶς, Θεοτόκε ἀπεκύησας, δυσωποῦσα μὴ ἐλλείπης ἔσαι, ἐκλυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐξ ἀπογνώσεως.

Ῥδὴ στ' . Τὴν δέησιν.

Συστήματα, πονηρῶν ἐκύκλωσαν, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Λουκᾶ Ἱεράρχα, καὶ σαρκικῶν τὰ ἀμέτρητα πάθη, πρὸς ἀκρασίας τὸν λάκκον καθέλκουσιν, ἡμᾶς τοὺς κράζοντας πρὸς σέ· ἐκ φθορᾶς τοὺς ἰκέτας σου λύτρωσον.

Ἰοδήγησον, πρὸς λιμένα εὐδίου, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ τοὺς πεσόοντας, ἐν κλυδωνίῳ τῆς ζάλης τοῦ βίου, καὶ ἐν ἀβύσσῳ παγίδων τοῦ ὄφραως, ὡς κεκτημένος πρὸς Θεόν, τὴν καλὴν παρρησίαν πανεύφημε.

Ἐπάρχων, τῶν λογισμῶν ἀνάπλεως, Ἱεράρχα πολυφρόντιδος βίου, καὶ μεριμνῶν καθ' ἑκάστην ὁ τάλας, ἐν ἡδοναῖς ψυχοφθόροις τοῦ σώματος, ἐκ

βάθους αἴρω τὴν φωνήν· πρὸς τὸ θεῖόν με φῶς
καθοδήγησον.

Θεοτοκίου.

Νῦν βάρει, τῶν ἐμπαθῶν πταισμάτων μου,
καλυφθεῖσα ἡ καρδία μου στένει, καὶ μὴ τολμῶν
ἀτενίσει πρὸς ὕψος, τοῦ οὐρανοῦ Θεοτόκε ὁ ἄσωτος,
αἰτοῦμαι ἄφεςιν κακῶν, πανοθενεῖ Σου πρεσβεία
θεόθυμπε.

Διάσωσον, ὦ Ἱεράρχα Λουκᾶ τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας,
ἐκ κινδύνων καὶ πονηρῶν καταστάσεων, καὶ ἐκ τῶν
νόσων κατ' ἄμφω σημειοφόρε.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ'
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα
μητρικὴν παρρησίαν.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς Ἱεράρχης Λουκᾶ ἀξιάγαστε, Συμφερουπόλεως
πάσης καὶ πρόεδρος, τοῖς προσιούσιν ἐν πίστει τὴν
λάρνακα, τῶν σῶν λειψάνων ἀγίασον χάριτι, παρέχων
κατ' ἄμφω τὴν ἴασιν.

*Προκείμενον: Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ
κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

*Στ.: Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀύλαις
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.*

Εὐαγγέλιον.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Ἄγιε Ἀνάργυρε, Ῥωσίας πάσης τὸ κλέος, τῆς Συμφερουπόλεως, ἔνδοξε διδάσκαλε καὶ ἐπίσκοπε, τὰς δεινὰς μάστιγας, τῶν ἀρρώστημάτων, πυρετὸν τε καὶ τὰ τραύματα, τῶν προσιόντων σοι, ἴασαι Λουκᾶ τῷ ἐλέει σου, καὶ ταῖς ἱκετηρίαις σου, πρὸς τὸν σὸν φιλόανθρωπον Κύριον· πάντιμε ἀκέστορ, ἐλπίς τῶν κεκμηκότων ἀρράγῃς, μὴ ἐπιλάθῃ δωρήσασθαι, πᾶσι τὰ εὐφρόσυνα.

Ὁδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῇ σῇ σκέπῃ προστρέχω Ἱεράρχα αἰτούμενος τὴν καρδίαν μου, τὴν γέμουσαν ἀκάνθας, τῆς ὑπερηφανίας, καὶ δαιμόνων θρασύτητος, ἀποκαθᾶραι ταῖς σαῖς, ἐντεύξεσι Λουκᾶ μου.

Ἀγιώτατε Πάτερ νοητῶν Αἰθιόπων καὶ κακοτρόπων βροτῶν, συμβάσεως ἀλόγου, καὶ τῆς κακοπραγίας, ἀνωτέρους συντήρησον, τοὺς ἐξαιτοῦντας Λουκᾶ, τὴν σὴν ἐπικουρίαν.

Στηριγμὸν ἐν τῇ θλίψει ἐν πελάγει τοῦ βίου τοῦ Σαγματᾶ ἢ Μονῆ, τὰ λείψανά σου Πάτερ, κατέχουσα τὸ θάρσος, καθ' ἐκάστην ἀρύεται· ἵνα πρὸς πλάτος καρᾶς, τῆς ὄντως καταντήση.

Θεοτοκίου.

Ἰησοῦ τὰς ἀγκάλας τῆς θερμῆς Σου ἀγάπης καὶ θυμηδίας ὁμοῦ, ὑπάνοιζόν μοι Σώτερ, λιταῖς τοῖς Σὲ

τεκούσης, ἵνα ψάλλον γηθόμενος· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἀτρέμας Πάτερ, πρὸ τῶν βημάτων ἀθέων,
ὠμολόγησας Χριστὸν Ἑσταυρωμένον, Ὅν μὴ
διαλίπης, ὑπὲρ ἡμῶν λιτάζων.

Σοφίας μάκαρ, τῆς θεϊκῆς ὧν δοχεῖον, τὸν θυμὸν
καὶ ταραχώδεις ἐννοήσεις, θραῦσον τῆς ψυχῆς μου,
Λουκᾶ σημειοφόρε.

Ἄγιε λῦσον, τῆς ταλαιπώρου ψυχῆς μου, καὶ τοῦ
σωματος τοὺς πόνους καὶ ὀδύνας, σὺ γὰρ Ἀρχιθύτης,
τυγχάνεις καὶ ἀκέστωρ.

Θεοτοκίου.

Ἰσχυς ἢ ὄντως, καὶ ἡ ἐλπίς καὶ τὸ φᾶος, ἡ
παράκλησις καὶ ἴαμα κατ' ἄμφω, Δέσποινα ὑπάρχεις,
ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκου.

Ἰάτρευσον τὰς νόσους, τῶν ψυχοπασχόντων, καὶ
ἀλγουμένων Λουκᾶ ὑπὲρ ἔννοιαν, διευθειῶν τὰς
ἐννοίας αὐτῶν μακάριε.

Ὡς μέλισσα ἐτρύγεις, τὴν σοφίαν πᾶσα, ἐπὶ τῆς γῆς
Ἰεράρχα ἀοίδιμε· διὸ νοός μου ἀπέλασον τὴν
σκοτόμαιναν.

Ἠδέως οἱ Πατέρες, μάνδρας Σαγματίου, τὰ σὰ ὀσᾶ
ὡς μαργάρους κατέχοντες, ἐπιζητοῦσιν θεόφρον τὴν
σὴν ἀντίληψιν.

Θεοτοκίου.

Λαὸν τῶν Ὁρθοδόξων, φύλαττε ἐκ λύκων, αἰρετικῶν
Παναγία πανύμνητε, ἀποκαλύπτουσα πᾶσαν αὐτῶν
κακότητα.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν
Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Χαίροις Ἐπισκόπων ὁ κοινωνός, τῆς Ῥωσίας πάσης,
ὁ θεόσοφος ἰατρός, χαίροις τῆς Κριμαίας, ὁ θεῖος
ποιμενάρχης, Λουκᾶ τῶν Ὁρθοδόξων, ὁ νέος Ἅγιος.

Ἔχων τὴν σοφίαν παρὰ Θεοῦ, τῶν νενοσηκότων,
ἐθεράπευες τὰ δεινὰ, καὶ τοὺς πεπτωκότας, ἐν λάκκῳ
τῶν ἀθέων, τῆ σῆ δυνάμει Πάτερ, Λουκᾶ ἐξήρπασας.

Πάντα τὰ ὄνειδη διὰ Χριστόν, φυλακὰς διώξεις, καὶ
αἰκίας σωματικὰς, σκύβαλα ἠγήσω, καὶ ἔφερεις
γενναίως, Λουκᾶ σημειοφόρε, καὶ ἀκατάβλητε.

Θαύματα τεράστια τῷ λαῷ, ἡ σεπτὴ σορὸς σου, ἐν
Ῥωσία ἐπιτελεῖ, καὶ ἐν Σαγματίῳ, ἐκ ταύτης αἱ
μερίδες, ἐκβλύζουσιν ἰάσεις, Λουκᾶ τοῖς πάσχουσιν.

Ἡύγασας ὡς ἥλιος παμφαῆς, ἐν Συμφερουπόλει,
τὰς χορείας τῶν εὐσεβῶν, καὶ τῆς ἀθεΐας, ἐμείωσας τὸ
σκότος, ἐν χώρα τῆς Ῥωσίας, Λουκᾶ ἀοίδιμε.

Μάνδραν τῶν θρεμμάτων τῶν λογικῶν, ἐν τῷ
Σαγματίῳ, ταῖς πρεσβείαις σου πρὸς Χριστόν,

φύλαττε θεόφρον, ἐκ πάσης κακουργίας, δαιμόνων τῶν ἐχθίστων, Λουκᾶ πανάριστε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων τὸ λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα καὶ χριομένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάτερ Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ, ἔνδοξε Λουκᾶ μὴ κατόκνει, ἐπιστασίαις σου, ἐν ποικίλαις θλίψεσι, καὶ περιστάσεσι, συντηρῶν τὸν φιλόχριστον, λαὸν τοῦ Κυρίου, τὸν ἐπικαλούμενον, ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ, ὄνομα τὸ σὸν θεοφόρε, καὶ ὑμνολογοῦντα ἐνθέως, θαύματα καὶ βίον σου τὸν ἅγιον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν.

